

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

«Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
(Ἰωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Ἔργο ὁμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Ἀθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 58ο - ΤΕΥΧΟΣ 604 ●
● ΙΟΥΛΙΟΣ 2015 ●

● «Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. α' 29) ●

Σκληροκαρδία - ἀποστασία

Ἀκοῦμε τὴ φωνή Του;

Μέχρι τέλους! Ξεκίνησαν πολλοί, ἀλλά δέν προχώρησαν σωστά. Ξεστράτησαν. Δέν ἔφτασαν στό τέλος. Ἄν ἡ ἀρχή εἶναι «τό ἤμισυ τοῦ παντός», τό τέλος εἶναι τό πᾶν. Ἐπανειλημμένα τονίζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος τό «μέχρι τέλους». Ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται. Ζωντανή στή μνήμη τῶν Ἑβραίων ἦταν ἡ μνήμη τῶν «πατέρων» τους, τῶν προγόνων τους, πού βγήκαν, μέ ἡγέτη τό Μωυσή ἀπό τή σκλαβιά τῶν Αἰγυπτίων. Πορεύτηκαν μέ τό ὄραμα τῆς γῆς τῆς Παλαιστίνης.

Τό Πνεῦμα τό Ἅγιο χρησιμοποιεῖ τήν πορεία τοῦ παλαιοῦ Ἰσραήλ σάν εἰκόνα καί προτύπωσι τῆς δικῆς μας πορείας. «Καθώς λέγει τό Πνεῦμα τό Ἅγιον Σήμερον ἐάν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μή σκληρύνητε τάς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ κατά τήν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ» (Ἑβρ. γ' 7-8). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Λέει τό Πνεῦμα τό Ἅγιο: Ἄν σήμερα Τόν ἀκούσετε νά σᾶς μιλάη, νά μήν ἀφήσετε τήν καρδιά σας νά τά ἀκούη σκληρή καί ἀσυγκίνητη, ὅπως ἔκαναν οἱ πατέρες σας στόν "παραπικρασμό", δηλαδή, τήν ἐποχή τοῦ μεγάλου ἐκείνου πειρασμοῦ (ἀνταρσίας) στήν ἐρημο».

● Ὁ παλαιός Ἰσραήλ εἶναι τύπος τοῦ νέου Ἰσραήλ. Ὁ Μωυσῆς, ὡς ἡγέτης, τύπος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς ἀρχηγοῦ τῆς Πιστεῶς μας. Τά σημεῖα τοῦ Θεοῦ στήν ἐρημο ἦσαν προτυπώσεις τῶν σημείων τοῦ Χριστοῦ. Τό ραβδί τοῦ Μωυσῆ ἦταν τύπος τοῦ Σταυροῦ.

● Ὁ λαός ἐκεῖνος προκάλεσε ὁμόνο τόν ἀποκλεισμό του ἀπό τή γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Πῶς; Μέ τίς ἁμαρτίες. Ἡ ἁμαρτία εἶναι σάν τή λάσπη. Ἄν τήν ἀφήσης καί ξεραθῆ, γίνεται σκληρή καί δέν μετακινεῖται εὐκολά. Ἄν ἡ ἁμαρτία γίνεται κατ' ἐξακολούθησιν, προκλητικά καί μέ ἀσέβεια, τότε ἡ καρδιά σκληραίνει.

Ἡ σκληρυνσις ὁδηγεῖ στήν πώρωσι. Καί ἡ πώρωσις εἶναι τό μεγάλο ἐμπόδιο γιά τή μετάνοια καί τή συντριβή. Ἡ δέ ἄλλειψις μετανοίας φέρνει ἀποκλεισμό ἀπό τή Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

• Η απώλεια, ή αιώνια κόλασις, εἶναι ἐπιλογή τοῦ ἀνθρώπου, πού ἡ καρδιά του παραμένει ἀσυγκίνητη, σκληρή. Οὔτε ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Σταυροῦ συκινεῖται.

Ὁ ἀναίσθητος δέν ἀκούει.

Ὁ ἀναίσθητος δέν συγκινεῖται.

Ὁ ἀναίσθητος δέν εὐαίσθητοποιεῖται.

Ὁ ἀναίσθητος δέν λογίζεται τό κακό, πού τόν περιμένει.

Ὁ ἀναίσθητος δέν σκέπτεται τήν κρίσι, πού ἀναμένει ὄλους τοὺς ἀνθρώπους ἀπό τό δικαιοκρίτη Κύριο. «Κατά τήν σκληρότητά σου καί ἀμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις σεαυτῶ ὄργην ἐν ἡμέρα ὄργης καί ἀποκαλύψεως δικαιοκρισίας τοῦ Θεοῦ, ὅς ἀποδώσει ἐκάστω κατὰ τά ἔργα αὐτοῦ» (Ρωμ. β' 5-6).

• Τό θέμα τῆς σωτηρίας δέν παίρνει ἀναβολή. Σήμερα εἶναι ἀπόλυτη ἀνάγκη ν' ἀκούσουμε καί νά ὑπακούσουμε.

Πίκραναν τόν Θεό οἱ Ἰσραηλίτες τότε. Τούς χάρισε εὐεργεσίες. Τόν πότισαν φαρμάκι. Γόγγυσαν. Κορόιδεψαν. Λοιδόρησαν. Βλαστήμησαν. Πήγαιναν κόντρα στήν ἀγαθότητά Του. Καί ὅποιος πάει κόντρα στό φῶς, ἐξωθεῖται στό σκοτάδι, χωρίς νά φταίη γι' αὐτό καθόλου τό φῶς.

Σκληρές καρδιές

Ἄς δοῦμε μία περίπτωσι γογγυσμοῦ τοῦ λαοῦ καί «παραπισμοῦ» τοῦ Θεοῦ τῶν θανμάτων καί τῆς εὐεργεσίας: Γόγγυσε ὁ λαός (Ἐξόδ. ιζ' 1-7). Ἄπαιτοῦσαν ἀπό τό Μωϋσῆ:

—*Δόσε μας ἐδῶ καί τώρα νερό. Γιατί μᾶς πῆρες ἀπό τήν Αἴγυπτο; Γιά νά ἐξοντώσης ἐμᾶς καί τά παιδιά μας καί τά ζῶα μας, μέ τή δίψα;*

Ὁ Μωϋσῆς ρώτησε:

—*Κύριε, τί νά κάνω;*

Ὁ Κύριος ἀπάντησε:

—*Χτύπα τό ραβδί σου πάνω στήν πέτρα καί θά ξεπηδήσῃ νερό.*

Ἐγινε τό θαῦμα. Ὅμως ὁ γογγυσμός παρέμεινε. Σφραγίστηκε μέ τό ὄνομα, πού δόθηκε στόν τόπο ἐκεῖνο: «Καί ἐπωνόμασε τό ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεῖνου Πει-

ρασμός καί Λοιδόρησις, διά τήν λοιδόριαν τῶν υἰῶν Ἰσραήλ καί διά τό πειράζειν Κύριον λέγοντας: Εἴ ἐστι Κύριος ἐν ἡμῖν ἢ οὐ;» (Ἐξόδ. ιζ' 7).

Εἶναι ὁ Κύριος μαζί μας ἢ ὄχι;

Υπάρχεις, Κύριε;

Μᾶλλον δέν ὑπάρχεις.

Ἄλλωστε, πότε σέ εἶδαμε; Μᾶς ἄφησες μόνους. Ἀπό τήν πολλή ἀγάπη, πού μᾶς ἔχεις, μᾶς ἄφησες διψασμένους!...

• Λόγια, πού ἐκστομίζει ὁ ὀλιγόπιστος σέ στιγμὴ δυσκολίας, ὁ ἀσεβής, ὁ πωρωμένος. Ἐδῶ δέν ἔχουμε μία ἀπλή παρὰ-βασί τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ. Ἐχουμε ἄρνησι τῆς παρουσίας Του, τῆς ἀγάπης Του, τῆς δικαιοσύνης Του! Καί αὐτό ἀποτελεῖ πειρασμό γιά τόν Θεό. «Πειράζουμε τόν Θεό». Καί αὐτό εἶναι ἕνα ἐπικίνδυνο παιχνίδι. Παίζουμε «ἐν οὐ παικτοῖς». Ποιός πειράζει ἕνα λιοντάρι, γιατί νομίζει, ὅτι κοιμάται;

Ἐπαιξαν οἱ Ἑβραῖοι μέ τόν Θεό. Θέλησαν νά δοκιμάσουν τή μακροθυμία Του, τήν ἀνοχή Του, τήν ἀντοχή Του.

• Καί ἐκεῖνοι μέν εἶχαν δεῖ σημεῖα πολλά, ἀλλά δέν εἶχαν δεῖ τόν ἴδιο τόν Θεό νά κατεβαίνει στή γῆ, νά γίνεται ἄνθρωπος καί νά σταυρώνεται γιά τοὺς ἀνθρώπους. Χειρότερα ἀσεβοῦμε ἐμεῖς ἀπό τοὺς Ἰσραηλίτες, πού συμπεριφέρθηκαν ἔτσι.

Τόσα θαύματα, καί ὅμως!...

Τό νά ἐλπίξης σέ αἰσιοτέρμα καί νά κλείνης μόνος σου τή μοναδική δίοδο πρὸς τό τέρμα, αὐτό εἶναι ἀνοησία. Εἶναι αὐτοκαταστροφή. Εἶναι πνευματική αὐτοκτονία.

Κάτι τέτοιο ἔκαναν οἱ Ἰσραηλίτες. Μοναδική διέξοδος ἀπό τή δουλεία τῆς Αἴγυπτου ἦταν ὁ Θεός, μέ ὄργανο τό Μωϋσῆ. Μοναδική δίοδος, νά εἰσέλθουν στή χώρα τῆς ἐπιθυμίας, στή γῆ τῆς ἐπαγγελίας, ἦταν ὁ Θεός. Μέ μύριους τρόπους τοὺς βοήθησε καί τοὺς σκέπαζε.

• Καί φωτεινά σήματα εἶχε δώσει, γιά νά ἐπισημαίνεται τό σωστό τῆς πορείας τους.

● Καί θαύματα είχε ἐνεργήσει, γιά παράκαμψι τῶν ἐμποδίων.

● Καί σάν πατέρας στοργικός καί τροφοδότης στάθηκε κοντά τους.

● Καί τό νόμο Του ἔδωσε «εἰς βοήθειαν».

Παρ' ὅλα αὐτά καθημερινά ὑπέβαλλαν τόν Θεό σέ... ἐξετάσεις! Τόν δοκίμαζαν. Τόν πείραζαν. Τόν ἐξεβίαζαν.

Σά νά παραπονήται, λοιπόν, ὁ Θεός:

—*Ἐπί τέλους! Κάθε ἡμέρα ἐξετάσεις ἀγάπης καί δυνάμεως θά δίνω; Δέν καταλαβαίνουν, ὅτι αὐτό λειτουργεῖ εἰς βάρους τους;*

● Ἀντί νά ἐπιδοκιμάζουν τόν Θεό γιά τίς ποικίλες εὐεργετικές Του ἐνέργειες, οἱ μικρόψυχοι Ἰσραηλίτες τόν «δοκίμαζαν». Κάποιος σοῦ ἔχει δώσει χίλια δειγμάτων τῆς ἱκανότητάς του. Καί σύ ζητᾶς ἕνα ἀκόμα! Χίλια «σημεῖα καί τέρατα», ὑπερφυσικά γεγονότα, εἶχε ἐνεργήσει ὁ Θεός στους Ἑβραίους. Καί ἐκεῖνοι ζητοῦσαν ἕνα ἀκόμα!

Ὁ δρόμος τῶν Ἑβραίων ἀπό τή στιγμή τῆς ἐξόδου τους, ἦταν στρωμένος μέ ἀγκάθια στερήσεων καί θλίψεων, ἀλλά καί μέ λουλούδια ἐκτάκτων σημεῖων τοῦ Θεοῦ. Οἱ Ἑβραῖοι μπροστά σέ κάθε καινούργια δοκιμασία, λησμονοῦσαν τά σημεῖα. Καί γόγγυζαν. Καί ἔβριζαν!

Τό ἴδιο ἔγινε καί μέ τήν παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Τόσα θαύματα ἔκανε! Καί ζητοῦσαν ἕνα ἀκόμα. «Θέλομεν ἀπό σοῦ σημεῖον ἰδεῖν» (Ματθ. ιβ' 38).

● Ἀντί νά ἐπιδοκιμάζουν τόν Θεό, πού ἐπισήμαινε τήν ἀγάπη Του μέ τόσα σημεῖα, ἐκεῖνοι Τόν ἀποδοκίμαζαν.

● Σκληρές καρδιές! Δέν ὑποτάσσονται στό θαῦμα τοῦ Θεοῦ! Ἀσυγκίνητοι ἀπό τήν παινοδύναμη ἀγάπη Του.

Ἀδιόρθωτοι

Ἔτσι ὁμως προκαλοῦσαν τήν ὀργή τοῦ Θεοῦ. Τά λόγια τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀποφασιστικά. Τά ἀπαιτεῖ ἡ δικαιοσύνη Του. «Διό προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ καί εἶπον· Ἄει πλανῶνται τῇ καρδίᾳ, αὐτοί δέ οὐκ ἔγνωσαν τάς ὁδοῦς μου»

(Ἐβρ. γ' 10). Στήν ἀπλοελληνική: «Γιά ὅλα αὐτά ἐγώ τήν ἀποστράφηκα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ. Καί συμπέρανα: Αὐτοί ἐσωτερικά ὄλο στραβά πάνε. Τίποτε δέν κατάλαβαν ἀπό τό τί θέλω καί πῶς τό ἐννοῶ».

● Δέν πάει ἄλλο. Δέν εἶναι οὔτε ἡ πρώτη, οὔτε ἡ δεύτερη φορά. Δέν ἀμαρτάνουν ἐξ ἀδυναμίας ἤ ἐκ συναρπαγῆς, ἤ ἐκτάκτως. Συστηματικά ἀσεβοῦν. Ἡ ἀσέβεια ἔγινε ἕνα μέ τή ζωή τους καί τίς ἐκδηλώσεις τους!

● Ἄλλο τό ν' ἀμαρτάνῃ κανεῖς, καί ἀμέσως νά συνέρχεται.

● Ἄλλο τό νά παγιωθῇ μέσα του ὡς τρόπος ζωῆς ἡ ἀσέβεια καί ἡ διαστροφή, ἡ ἀπιστία καί ἡ ἀποστασία.

Τό πρῶτο εἶναι σάν τόν ἄρρωστο, πού μέ τήν πρώτη ἐκδήλωσι τῆς νόσου, ξεσηκώνεται καί ἀναζητεῖ μέ παράκλησι τό γιατρό. Τό δεύτερο εἶναι σάν τόν ἄρρωστο, πού ἀπό τίς πολλές ὑποτροπές, ὄχι ἀπλῶς γεμίζει πληγές, ἀλλ' ἐθίζεται στίς πληγές, ἠδονίζεται στίς πληγές, καί ἀρνεῖται τή θεραπεία!

Τέτοιοι εἶναι ὅσοι σ' ὄλη τους τή ζωή «ἀντιπίπτουσι» (Πράξ. ζ' 51), πηγαινουν κόντρα, στό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, καί ἐπιμένουν στήν ἀσέβειά τους.

● Πῶς γι' αὐτούς νά μὴν ἐξαντλήται ἡ ἀνεξάντλητη πηγὴ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ; Ναι, εἶναι ἀνεξάντλητη ἡ πηγὴ, πού τρέχει γάρ γαρο νερό στήν πλαγιά τοῦ βουνοῦ. Μά ὅταν ὁ ἄλλος πεισματικά ἀρνήται νά σκύψῃ καί νά πιῇ νερό, ἡ πηγὴ γι' αὐτόν θεωρεῖται... ἐξαντλημένη! Πῶς νά γνωρίζῃ ὁ ταλαίπωρος τή δροσιά τῆς καί τήν ὠφέλειά τῆς;

● Πῶς νά γνωρίσουν οἱ ἀσεβεῖς «τάς ὁδοῦς τοῦ Κυρίου», ἀφοῦ ἀρνοῦνται πεισματικά νά σκύψουν μέ ταπεινώσι τό κεφάλι, δηλαδή, τήν ἐλευθερίαν τους, στό Θεό τῆς ἀγάπης; Δέν θέλουν νά ξέρουν τό νόμο, τίς ἐντολές, τήν ἀποκάλυψι τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Προτιμοῦν τό βόρβορο, ὄχι τόν καθαρὸ νερό! Προτιμοῦν τό ἀδιέξοδο, ὄχι τόν ἀσφαλῆ δρόμο τοῦ Θεοῦ. Προτιμοῦν τό Γόρδιο δεσμό, ὄχι τήν ἐλεύθερη σχέσι μέ τόν Θεό τῆς ἀγάπης καί τῆς χάριτος.

Πρόκλησις τοῦ Θεοῦ

Ὅ,τι λέει ὁ Θεός γίνεται. Δέν εἶναι ὁ Θεός «εἶπα, ξεῖπα»! Εἶναι τό Ναί καί τό Οὐ (Ματθ. ε' 37).

• Ὅταν ἡ ἀπόφασις τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀμετάκλητη, τότε ἡ τραγικότητα γιά τόν ἀποκλεισμένο εἶναι ἀπερίγραπτη.

Οἱ Ἰσραηλίτες δέν μπήκαν στή γῆ τῆς ἐπαγγελίας, ἐκτός ἐλαχίστων.

• Γιά μᾶς ἡ κρίσις τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης, ἔχει ἀπείρως φοβερότερη σημασία. Ὅσοι ἀποστατοῦν καί «κοντράρουν» συνειδητά στό σωτηριῶδες θέλημά Του, αὐτοί δέν θά μποῦν στήν «κατάπαυσι» τῆς αἰώνιας ζωῆς, στή Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ἄς διδαχτοῦμε. Σήμερα, ναί σήμερα, ὄχι αὔριο, ἄς ἀκούσουμε:

• Τή φωνή τοῦ Θεοῦ, πού μᾶς καλεῖ σέ μετάνοια.

• Τή συνειδησί μας, πού διαμαρτύρεται καί ζητεῖ εἰρήνη μέ τόν Θεό.

• Τό λόγο τοῦ Θεοῦ, πού μᾶς ὁδηγεῖ στήν Ἀλήθεια.

• Τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ, πού μᾶς χειραγωγεῖ πρὸς τήν «κατάπαυσι», πρὸς τή Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

• Σήμερα ν' ἀκούσουμε τό λόγο τῆς ἐλπίδας. Νά σπάση ἡ σκληράδα. Νά ἀνθίσῃ ἡ εὐαισθησία.

Ἀπάτη καί ἀποστασία

Γιά μᾶς γράφτηκαν τά γεγονότα τῆς Παλ. Διαθήκης. Εἰδικά ἡ περιπέτεια τοῦ Ἰσραήλ εἶναι ἡ δική μας προῖστορία.

• Δέν κάνει ἱστορία ὁ ἀπόστ. Παῦλος. Διδαχή καί οἰκοδομή κάνει. Ἀπό ὅσα εἶπε γιά τούς τότε, ἐξάγεται ἡ προτροπή του γιά τό νέο Ἰσραήλ, γιά τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας, γιά μᾶς, πού κάποτε ἐφησυχάζουμε καί νομίζουμε εὐκολή τήν ὑπόθεσι τῆς σωτηρίας. «Βλέπετε, ἀδελφοί, μή ποτε ἔσται ἕν τινι ὑμῶν καρδιά πονηρά ἀπιστίας ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπό Θεοῦ ζῶντος» (Ἐβρ. γ' 12).

• Ὅλοι εἴμαστε ἀδελφοί. Μᾶς ἐνώνει ὁ μέγας ἀδελφός, ὁ Χριστός. Εἴμα-

στε ἓνα σῶμα. Ἐνωμένοι πορευόμαστε, καθένας μέ τό δικό του χάρισμα καί ἔργο, πρὸς τήν ἐπουράνια δόξα. Παγίδες στό δρόμο μας: Ἡ ἀμαρτία, πού γίνεται πονηρία καί ἐξελλίσσεται σέ ἀπιστία. Κι ὕστερα καταντᾷ σέ ἀποστασία.

Ὅσο ἀπομακρύνεται κανεὶς ἀπό τόν Θεό, τόσο ἡ καρδιά του ἀποσυντονίζεται ἀπό τήν ἀγαθότητα. Ἄνθρωπος χωρίς Θεό, εἶναι ἱκανός γιά κάθε πονηρία, γιά κάθε ἐκτροπή, γιά κάθε διαστροφή, γιά κάθε ἔγκλημα.

• Ἡ ἀμαρτία, ὅταν γίνεται ἐκ ποιηθῆσεως καί ἐκ συστήματος, εἶναι ἀπιστία. Ἀποτελεῖ ἄρνησι τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ καί καταφρόνησι. Ἐνεργεῖ σάν νά μήν ὑπάρχη Θεός! Πορεύεται ὁ ἀμαρτωλός κατὰ τίς ἐπιθυμίες τῆς δικῆς του πονηρῆς καρδιάς.

• Ἀμαρτία, πονηρία, ἀπιστία, ἀποστασία, ἀσέβεια! Εἶναι ἀλληλένδετα. Δέν εἶναι βέβαια ὅλοι οἱ ἀμαρτωλοί, ἀσεβεῖς. Ἄλλ' ὁ ὀλισθηρός δρόμος τῆς ἀμαρτίας, ὅταν αὐτή γίνεται ἔξις, ἐξάρτησις, ἐκεῖ ὁδηγεῖ, στήν ἀσέβεια, περῶντας καί ἀπό τά παραπάνω στάδια.

Ὁ ἀπόστ. Παῦλος ἐφιστᾷ τήν προσοχή: «Βλέπετε, ἀδελφοί!». Οὔτε ἐνός ἡ καρδιά νά μήν ἐκτραπῆ πρὸς τά πονηρά, τήν ἀπιστία, τήν ἀσέβεια.

• Ἡ ἐκτροπή εἶναι ἐντροπή.

• Οὔτε ἓνας νά μήν ἐκτραπῆ, παρακαλεῖ καί προτρέπει ὁ Ἀπόστολος. Τείνει τό ἀντίστροφο νά γίνῃ: Οὔτε ἓνας νά μή συντονίσῃ τήν καρδιά του σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ ζῶντος Θεοῦ. Καί νά ἰσχύῃ ἡ δαπίστωσις τοῦ προφήτη:

«Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός» (Ψαλμ. ιγ' 3).

• Ὁ ἥλιος τῆς ἀγάπης ἄς φωτίσῃ τίς καρδιές. Νά μαλακώσουν. Νά σπάση ἡ σκληρότητα. Νά ραγίσῃ ἡ ψυχρότητα. Νά ἀποκτήσουμε εὐαισθησία στό πλέον σοβαρό ζήτημα, πού εἶναι ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς μας.

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

Πνευματικά

Ένα θαῦμα θά σέ ἔπειθε;

Αραγε ὅταν ἀκοῦμε ἢ ἐπιθυμοῦμε καί ἐπιδιώκουμε ἕνα θαῦμα, τί περιμένουμε; Περιμένουμε μιά ὡς διά μαγείας λύση; Περιμένουμε ἄραγε, ὅτι τό θαῦμα εἶναι μιά ὑπόθεση, στήν ὁποία ἐμεῖς θά ἔχουμε τήν, κατά τό δυνατόν, μικρότερη συμμετοχή; Κάποιος θά μᾶς διευκολύνει σέ μιά πιεστική κατάσταση, τήν ὁποία βιώνουμε, σ' ἕνα ἀδιέξοδο πού ἀντιμετωπίζουμε;

Δύο παραμέτρους ἔχει κάθε θαῦμα:

α. Νά ἀκούσουμε τή διήγηση κάποιου θαύματος.

β. Νά ζήσουμε κάποιο θαῦμα.

Καί βέβαια, καί οἱ δύο αὐτές παράμετροι ἔχουν διαφορετικές συναγωγές καί συνεπακόλουθα.

Τό Εὐαγγέλιο περιγράφει, ἀνάμεσα στά ἄλλα, καί αὐτό τό θαῦμα:

• Ένας παράλυτος πάρα πολλά χρόνια βρίσκεται δίπλα σέ μιά... πηγὴ θαυμάτων! Ἡ Ἱερουσαλήμ ἦταν μιά πόλη μέ τείχη. Εἶχε ἐπίσημες πύλες καί ἀνεπίσημες. Εἶχε πύλη γιά νά μπαίνει καί νά βγαίνει ὁ βασιλιάς ἢ ὁ λαός, ἀναλόγως. Εἶχε ἐπίσης καί πύλες, στίς ὁποῖες μπαινόβγαιναν τά ζῶα.

Δίπλα σέ μιά τέτοια πύλη, ἢ ὁποία ἐξαιτίας αὐτῆς τῆς χρήσεως ὀνομαζόταν προβατική, βρισκόταν μιά δεξαμενὴ. Ένα ἀγίασμα, ὅπως θά λέγαμε σήμερα. Ἐκεῖ συνέβαινε τό ἐξῆς: Κατά ἀπροσδιόριστα διαστήματα γινόταν μιά ἐπέμβαση τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ καί ἕνας ἄγγελος ἀνακάτευε τὰ νερά αὐτοῦ τοῦ ἀγιάσματος. Ὅποιος ἄρρωστος ἔμπαινε ἀμέσως μετά τήν ἀνατάραξη τοῦ ὕδατος, γινόταν καλά.

Αὐτό ἦταν ἕνας κοινός τόπος. Τό ἤξεραν ὅλοι. Ἦταν καθημερινότητα. Ἐκεῖνο, πού δέν ἤξεραν ἦταν τό πότε θά συμβεῖ καί ἂν οἱ ἴδιοι θά μπορέσουν νά μποῦν.

• Κι ἐκεῖ ὁ Χριστός (περιγράφει ὁ εὐαγγελ. Ἰωάννης) συνάντησε ἕναν ἐπὶ τριάντα χρόνια παράλυτο νά περιμένει «τήν ταραχήν τοῦ ὕδατος». Καί τοῦ εἶπε: «Θέλεις νά γίνεις καλά;». Τόν ρωτοῦσε αὐτονόητο. Ὁ

παράλυτος ὅμως τοῦ ἀποκρίθηκε, ὅχι ἂν θέλει ἢ δέν θέλει, κάτι πού θεώρησε αὐτονόητο, ἀλλά μιά φρικτὴ κουβέντα. Τοῦ εἶπε:

«Δέν ἔχω ἄνθρωπο. Δέν ἔχω κανένα νά μέ βάλει κάτω ἀπὸ τὴ θαυματουργικὴ αὐτὴ ἐνέργεια». Δηλαδή, λέει, ὅτι γιά νά φτάσει κανεὶς στήν εὐεργετικὴ ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ, χρειάζεται τήν βοήθεια κάποιου ἀνθρώπου!

• Ἐμεῖς ἀτυχῶς πολλές φορές ἔχουμε τήν ἀντίληψη, ὅτι τό θαῦμα εἶναι ἕνα πιστόλι στόν κρόταφό μου: «Ἡ πιστεύεις ἢ σοῦ τινάζω τὰ μυαλά στόν ἀέρα»! Τό θαῦμα ὅμως δέν εἶναι ἀπαραιτήτως ἀφορμὴ καί γεννήτρια πίστεως. Πρέπει νά ξεκαθαρίσουμε μέσα μας, ὅτι ἢ ἐμπιστοσύνη στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ δέν γεννιέται ἀπὸ κάποιο θαῦμα.

Ἄπειρα παραδείγματα μπορεῖ κανεὶς νά ζησει. Μπορεῖ νά ἔχει ἐμπειρία ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι οἱ ἴδιοι ἦταν ἀποδέκτες μιᾶς ἐπεμβάσεως τοῦ Θεοῦ στή ζωὴ τους, καί μετά ἀπὸ λίγο τοῦ γύρισαν τὰ νῶτα καί προχώρησαν τόν δρόμο τους, ζώντας σέ ἀπόσταση ἀπὸ τόν Θεό. Μπορεῖ νά βρεῖ κανεὶς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἔχοντας δεῖ ἕνα θαῦμα, μετά τήν πρώτη ἐντύπωση, ἔζησαν τήν καταλυτικὴ κούραση αὐτῶν πού λένε: «Ἐ... σύμπτωση ἦταν, γιατί δέν γίνεται καί στοὺς ὑπόλοιπους;». Καί στήν συνέχεια βούλιαξαν στήν ἀδιαφορία τῆς ἀφασίας.

• Καί βέβαια, ἂν ξεφυλλίσει κανεὶς τό Εὐαγγέλιο, θά δεῖ τήν περίπτωση ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἐβλεπαν ὅτι ὁ Λάζαρος εἶχε ἀρχίσει νά ἀποσυνθιθεῖ μέσα στόν τάφο, καί τό αἰσθάνονταν αὐτό οἱ πάντες διά τῆς ὄσμης, καί αὐτοὶ οἱ ἴδιοι μετά ἀπὸ λίγο, ὅταν τόν εἶδαν ἀναστημένο καί ἀνάμεσά τους, γεμάτοι ἰδεολογικὸ πείσιμα, δέν δίστασαν νά λένε: Τώρα θά σκοτώσουμε καί τόν Λάζαρο!

• Τό θαῦμα εἶναι τὰ χνάρια τοῦ Θεοῦ. Εἶναι οἱ πατημασιές του πάνω στό χιόνι. Εἶναι τό γεγονός, πού κάνει φανερὴ τήν

ὑπαρξή Του. Εἶναι τό ἀποτύπωμά Του. Ὅπως ὅμως τά χνάρια πάνω στό χιόνι δέν εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ἀλλά τό πέρασμα τοῦ ἀνθρώπου (κι ὅποιος ἔχει μυαλό, μπορεί νά ξεχωρίσει τί εἶναι αὐτό πού προπορεύεται, ἀναγνωρίζοντας τά χνάρια στό χιόνι), μέ τόν ἴδιο τρόπο πρέπει νά λειτουργεῖ καί τό θαῦμα στίς συνειδήσεις τῶν χριστιανῶν. Πρέπει νά λειτουργεῖ μέ τήν λογική τῆς ἀφορμῆς γιά ἀναζήτηση τοῦ Θεοῦ καί ὄχι ἐπιβεβαίωση τῆς ὑπάρξεώς Του.

Ἀκολουθώντας αὐτά τά χνάρια, μᾶς δίνεται ἡ δυνατότητα νά ἀποκτήσουμε μιά σχέση μαζί Του. Γιά νά συμβεῖ ὅμως κάτι τέτοιο, χρειάζεται κάποιος, ὁ ὅποιος θά μᾶς ποδηγετήσει, θά μᾶς βάλει μέσα στήν κολυμβήθρα. Γιατί τίς περισσότερες φορές κι ἐμεῖς εἴμαστε παράλυτοι.

● Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θέλουν νά βροῦν καί νά ἔχουν ἓνα σκοπό καί νόημα στήν ζωή τους. Ἀλλά ἔρχεται ἡ καθημερινότητα μέ τά θέματα τῆς, τίς ἀγωνίες, τά πάθη ἢ ἀκόμα πολλές φορές καί τίς στραβές ιδέες, καί τότε αὐτό τό «θέλω» ἐξασθενεῖ καί γίνεται πολύ ἀδύνατο. Γίνεται παράλυτο.

● Χρειάζεται κάποιος ἄνθρωπος νά μᾶς πάρει καί νά μᾶς «ρίξει» μέσα στήν κολυμβήθρα τῆς Ἐκκλησίας, μέσα ἀπό τήν ὁποία θά βγοῦμε ὑγιεῖς κατά τόν ἔσω ἄνθρωπο. Ἐμεῖς βέβαια ἀξιολογοῦμε πολλές φορές τά πράγματα καί τίς καταστάσεις, ὅπως στήν περίπτωση τοῦ ἄλλου παράλυτου, πού τόν πᾶνε μπροστά στό Χριστό καί ὁ Χριστός τοῦ λέει: «Ἐλα! Σοῦ συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες σου».

Τί σκάνδαλο καί θόρυβος καί σχόλια εἰρωνικά ἔγιναν τότε! «Δέν γύρεψε συγχώρηση ἁμαρτιῶν» νά περπατήσει θέλει». Ἀτυχῶς, ὅπως ἐκεῖνοι, ἔτσι κι ἐμεῖς εἴμαστε ὑποδουλωμένοι στά φαινόμενα! Ὁ Θεός ὅμως δέν εἶναι ὑποδουλωμένος στά φαινόμενα. Εἶναι «ὑποδουλωμένος» στήν πραγματικότητα. Ὁ Χριστός εἶναι ἡ μοναδική πραγματικότητα.

● Πρέπει, λοιπόν, νά ξεκαθαρίσουμε μέσα μας πῶς λειτουργεῖ τό θαῦμα. Ὅταν γυρεύω κάτι ἀπό τόν Θεό, σέ τί λογική σχέσεων εἴμαστε; Τόν ἐμπιστεύομαι, ἢ εἶμαι ἀπλῶς σέ μιά λογική τοῦ τύπου: «Ἄς δοκιμά-

σω κι αὐτό τό φάρμακο, ὅπως δοκίμασα ἄλλα δεκαπέντε, νά δῶ τί θά γίνει»; Μπορεῖ καμμιά φορά νά συμβεῖ κι αὐτό. Ἡ ἀνθρώπινη ζωή ἔχει τόση ποικιλία, πού ἄκρη δέν βρίσκεται, ἀλλά τουλάχιστον ὀφείλουμε νά κρατήσουμε ἓνα ἀπαραίτητο ὄρο, πού λέγεται: Εἰλικρίνεια!

Μπορεῖ νά ποῦμε κι ἐμεῖς: «Ἰατροῖς κατηνάλωσα τόν ἅπαντά μου βίον», ὅπως ἔλεγε καί αὐτός καί ἡ Χαναναία καί ἡ αἰμορροῦσα καί ἄλλα πρόσωπα σέ περιστατικά τοῦ Εὐαγγελίου. Ἄν καταλήγουμε στόν Χριστό, θά πρέπει νά καταλήξουμε μέ εἰλικρίνεια. Τό θαῦμα θά πρέπει νά γίνει ἀφορμή γιά νά πλησιάσουμε κοντύτερα σ' Αὐτόν. Ν' ἀποκτήσουμε σχέσι, ἡ ὁποία δέν ἐξαρτᾶται ἀπό τά ἐξωτερικά.

● Χρειάζεται νά καταλάβουμε, ὅτι ὁ ἔσω μας ἄνθρωπος, καρδιά καί νοῦς, πρέπει ν' ἀποκτήσει σχέση μέ τόν Χριστό. Χρειάζεται νά σκεφθοῦμε:

Ἀναστήθηκε ὁ γιός τῆς χήρας τῆς Ναΐν. Ἐνα σωρό τυφλοὶ βρῆκαν τό φῶς τους. Θεραπεύτηκε ὁ παράλυτος τῆς Βηθεσδα. Καμμιά μαρτυρία ὅμως δέν ἔχουμε, τί ἀπέγιναν τελικά αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι μετά τό θαῦμα. Οὔτε κἂν ἂν ἔγιναν χριστιανοί. Οὔτε ἂν Τόν ἀκολούθησαν μετά τή Σταύρωση. Γίναν ἀποδέκτες τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Θεοῦ, ἀλλά κανεῖς δέν ξέρει ἂν ἀποκτήσαν σχέση μαζί Του....

● Πρέπει ὁ ἄνθρωπος ν' ἀποκτήσει ἐσωτερική σχέση. Πρέπει τά ἐξωτερικά νά γίνουν σκαλοπάτι, γιά νά πάει παραμέσα. Τό θαῦμα θά πρέπει νά εἶναι «ἓνα ἀναγκαστικό σπρώξιμο», καί νά γίνει ἀφορμή γιά μιά σχέση, ἑνός πατέρα καί μιᾶς μάνας μέ τό παιδί τους, στήν ὁποία σχέσι αὐτό τό παιδί, ἔχοντας τήν αἴσθηση τῆς τρυφερότητας καί τῆς φροντίδας τους, ἀνταποκρίνεται ἀνταποδοτικά καί βιώνει αὐτή τή σχέση μαζί τους.

● Τό Εὐαγγέλιο τοῦ παραλυτικοῦ ἔχει μιά τραγική ἐπικαιρότητα σήμερα. Πάρα πολλοὶ ἄνθρωποι γύρω μας ἢ καί πολύ κοντά μας, βρίσκονται στήν ἴδια μοναξιά τοῦ συνωστισμοῦ καί στήν ἴδια σύγχυση ἀπαιτήσεων γιά «βεβαιωτικά θαύματα».

Ἐκεῖ, τότε, γύρω ἀπό τήν κολυμβήθρα,

συνωσιζόνταν άνθρωποι, ὁ καθένας ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔβλεπε μονάχα τὸν ἑαυτό του καὶ νοιαζόταν μονάχα γιὰ τὸν ἑαυτό του. Καὶ σήμερα ἐρχόμαστε ἀκριβῶς στὴν ἴδια λογική. Εἴμαστε στὴ μοναξιά τοῦ συνωσιτισμοῦ. Ἔνα πλῆθος, πού πορεύεται μέ τὴ λογική: παράλληλες μοναξιές, πού δέν τέμνονται πουθενά, χωρίς καμμία ἀπολύτως ἐπικοινωνία. Τὴν παραλληλότητα αὐτὴ μπορεῖ νὰ τὴν σπάσει μονάχα ὁ Χριστός, δημιουργώντας ἐπικοινωνία.

● Στόν παράλυτο ἢ τελευταία κουβέντα, πού τοῦ λέει ὁ Χριστός εἶναι: «Μηκέτι ἀμάρτανε». Αὐτό λέει καὶ σέ μᾶς, πού τυραγνίμαστε στὴ μοναξιά τῆς πολυκοσμίας. Ἡ ἀμαρτία σπάει τοὺς δεσμούς ἐπικοινωνίας καὶ μέ τὸν Θεό καὶ μέ τοὺς ἀνθρώπους!

Ἐταν ἐλευθερωθῶ ἀπὸ τὴν ἀμαρτία, τότε θά μπορούσα νὰ δῶ τοὺς ἄλλους ὡς σωτηρία καὶ ὄχι ὡς εὐκαιρία. Ὡς ἀφορμὴ θυσιαστικῆς ἀγάπης καὶ ὄχι ὡς ἀφορμὴ ἐκμετάλλευσης. Ἄν αὐτό δέν τό καταλάβουμε,

Γιὰ κάθε φόνο, ιδιαίτερα γιὰ τίς ἐκτρώσεις!

«Τί ἐποίησας τοῦτο τό ἀνόσιον τόλμημα, τό μιαιφόνον ἐπιχείρημα, τὴν πράξιν τὴν ἀσύγνωστον, τὴν μανίαν τὴν ἀφόρητον, τὸν φόνον τὸν καινόν καὶ ξένον, καὶ πρῶτον τῶ τῶν ἀνθρώπων βίω εἰσενεχθέντα διὰ τῆς σῆς δεξιᾶς; Τί ἐποίησας τοῦτο τό μέγα καὶ φοβερόν, τό μὴ ἔχον ἐτέραν ὑπερβολὴν ἀμαρτημάτων;».

Χρυσόστομος. Ε.Π.Ε. 2,550-552

Μετάφρασις

Γιατί (Καὶν καὶ κάθε φονιά καὶ κάθε φόνισσα!) τό ἔκανες αὐτό; Γιατί διέπραξες αὐτό τό ἀνόσιο τόλμημα, τό φρικτό ἔγκλημα, τὴν ἀσυγχώρητη πράξι, τὴν ἀφόρητη τρέλλα, τὸν πρωτόκουστο καὶ παράξενο φόνο, πού γιὰ πρώτη φορά ἐμφανίστηκε μέ τό δικό σου χέρι στὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων; Γιατί διέπραξες αὐτό τό μεγάλο καὶ φοβερό, πού μεγαλύτερο τοῦ δέν εἶναι κανένα ἄλλο ἀμάρτημα;

Ἡμερολόγιο 2016

Κυκλοφορεῖ τό Ἡμερολόγιο τοῦ Συλλόγου μας γιὰ τό ἔτος 2016.

Ἀφιερωμένο στό
Ἀπολυτρωτικό ἔργο
τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ
κατὰ τὸν
ἀπόστολο Παῦλο.

● Γιὰ ὅλους ἔρχεται ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.
● Γιὰ ὅλους προσφέρει τὸν ἑαυτό Του.
● Ὅλους τοὺς καλεῖ στὴ σωτηρία.
● Ὁ Παῦλος κηρύττει «Ἰησοῦν Χριστόν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον».

Τιμὴ ἡμερολογίου 1 εὐρώ. Γιὰ ἀντίτυπα πάνω ἀπὸ 30, ἔκπτωσης 30 %.

Τηλ. 2103212713 καὶ 2109765440

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Τά Σά ἐκ τῶν Σῶν...

Η ἐντολή ἐκτελεῖται. Δόθηκε στό Μυστικό Δείπνο: «Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τήν ἐμὴν ἀνάμνησιν» (Λουκ. κβ' 19). Τήν **ἐντολή** τοῦ Χριστοῦ ἐπαναλαμβάνει καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος στό κεφάλαιο γιά τή θεία Εὐχαριστία (ια' τῆς Α' Κορινθίους, στ. 24). Αὐτή ἡ ἐντολή εἶναι ἡ **ἐπιταγή** τοῦ Χριστοῦ, πού σφραγίστηκε μέ τή θυσία Του πάνω στό Σταυρό καί πού «ἐξαργυρώνεται» στήν τράπεζα, σέ κάθε ἅγια Τράπεζα.

- Ἡ συμμετοχή μας στό Δείπνο τοῦ Χριστοῦ ἔχει ἀρχίσει. Τά αὐτιά μας δονοῦνται ἀπό τόν ἀγγελικό ὕμνο καί ἀπό τά λόγια τῶν εὐχῶν. Τά μάτια μας δέν ἀντέχουν ν' ἀτενίσουν «*αὐτοψεί*» τό πρόσωπο τῆς ἁγίας ἀναφορᾶς. Τά πόδια μας λυγίζουν μπροστά στήν παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού κατέρχεται καί μεταβάλλει τόν ἄρτο καί τόν οἶνο σέ Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ. Ἡ καρδιά μας χτυπᾶ δυνατά, συγκλονισμένη ἀπό τήν ἀγάπη τῆς ὑπερθέου προσφορᾶς.

Πρόκειται γιά τήν **τελεία ἀγάπη**, πού ἀναφέρει ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης πρὶν ἀπό τή νῆπι τῶν ποδιῶν τῶν μαθητῶν καί τό Μυστικό Δείπνο: «Πρὸ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐλήλυθεν **αὐτοῦ ἡ ὥρα**, ἵνα μεταβῆ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τόν Πατέρα, ἀγαπήσας τούς ἰδίους τούς ἐν τῷ κόσμῳ, **εἰς τέλος** ἠγάπησεν αὐτούς» (Ἰωάν. ιγ' 1)

- *Ἐλήλυθεν!* Ἐφθασε καί γιά μᾶς, μέσα στό λειτουργικό χρόνο, ἔφτασε ἡ ὥρα, **ἡ ὑψίστη ὥρα**, νά ζήσουμε τήν πιό θερμὴ ἀγκαλιά τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, νά δεχθοῦμε «*τά καινά πράγματα*», κατὰ Χρυσόστομο, νά γευθοῦμε τά τίμια Δῶρα, νά μποῦμε πιό βαθειά στή ζωὴ Του, νά μπῆ Ἐκεῖνος μέσα μας (Ἰωάν. στ' 56), νά καταστοῦμε «*σύσσωμοι καί σύναιμοι*» τῷ Κυρίῳ, νά λάβουμε τό ἐφόδιο τῆς αἰώνιου ζωῆς.

- «*Εἰς τέλος ἠγάπησεν ἡμᾶς*». **Τέλεια** μᾶς ἀγάπησε ὁ Κύριός μας μέ τήν προσφορά Του, μέ τή δωρεά τοῦ ἁγίου Σώματος καί τοῦ τιμίου Αἵματός Του. «*Εἰς τέλος*» Τόν ἀγαπᾶμε καί μεῖς. Δηλαδή, μετέχοντας στό δείπνο τῆς θείας Ἀγάπης, φανερώνουμε (πρέπει νά φανερώνουμε) πόσο πολύ Τόν ἀγαπᾶμε, πόσο Τόν ποθοῦμε, πόσο λαχταροῦμε, «προσκαρτεροῦμε» (Πράξ. β' 42) τήν κλάσι τοῦ Ἄρτου, τή μετοχή μας στή θεία Κοινωνία.

- Ἡ μετοχή αὐτή στό τελικό στάδιο τῆς τελέσεως τοῦ Μυστηρίου ξεκινᾶ ἀπό τή **μνήμη** τῶν γεγονότων, συνεχίζεται στό τελετουργούμενο, καί κορυφώνεται στό βηματισμό μας πρὸς τό ἅγιο Ποτήριο. Τά τρία αὐτά στάδια στό λειτουργικό λόγο παρουσιάζονται ὡς ἑξῆς:

Τό *πρῶτο*, μέ τήν εὐχή: «*Μεμνημένοι τοίνην τῆς σωτηρίου ταύτης ἐντολῆς...*».

Τό *δεύτερο*, μέ τήν προσφορά: «*Τά Σά ἐκ τῶν Σῶν Σοί προσφέρομεν...*».

Τό *τρίτο*, μέ τήν πρόσκλησι: «*Μετά φόβου Θεοῦ... προσέλθετε*».

- Ἄν δέν ἔχουμε διαρκῆ **μνήμη** καί ἀνάμνησι τῶν ὄσων δωρεῶν προσέφερε ὁ Χριστός, δέν θά μπορέσουμε τή μνήμη νά τήν ζήσουμε ὡς **ἐπανάληψι** τῆς προσφορᾶς Του στό σήμερα καί γιά μᾶς προσωπικά. Ὁ Χριστός, ὡς ἀρχιερεὺς τοῦ Σταυροῦ, προσφέρεται «*ἀπαξ*» καί «*εἰς τό διηνεκές*». Τό «*ἀπαξ*» (μιά φορά) ἀναφέρεται στό τότε, στό Μυστικό Δείπνο καί στό Σταυρό (Ἐβρ. θ' 28. Α' Πέτρ. γ'

18). Τό «**εις τό διηνεξές**» (συνέχεια) ἀναφέρεται στή θυσία καί τή λειτουργική προσφορά τοῦ Χριστοῦ διαχρονικά, πάντοτε, ἐπομένως καί σήμερα (Ἐβρ. ι´ 14).

● Μνήμη ἔχουμε ἅγια ὅταν προσφέρουμε τά τίμα Δῶρα. Λέει ὁ λειτουργός τήν εὐχή, εὐκρινῶς καί εὐλαβῶς:

«*Μεμνημένοι τοίνυν τῆς σωτηρίου ταύτης ἐντολῆς καί πάντων τῶν ὑπέρ ἡμῶν γεγενημένων, τοῦ σταυροῦ, τοῦ τάφου, τῆς τριημέρου ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοῦς ἀναβάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν καθέδρας, τῆς δευτέρας καί ἐνδόξου πάλιν παρουσίας*».

● Ὁ Χριστός εἶναι ὁ «**ἀείμνηστος**»! Πάντοτε τόν θυμόμαστε, καί συγκεκριμένα, θυμόμαστε ὅσα ἔκανε καί θά κάνει γιά μᾶς.

Θυμόμαστε τό **Σταυρό**, τό ξύλο τῆς σωτηρίας, τήν ἅγια Τράπεζα τῆς ἀενάου λειτουργίας.

Θυμόμαστε τόν **Τάφο**, ἀπό ὅπου «*ἀνέτειλεν ὡς ἐκ παστάδος προελθών*».

Θυμόμαστε τήν **Ἀνάστασι**, μέ τήν ὁποία «*συνεζωποποίησεν ἡμᾶς*» (Ἐφεσ. β´ 5).

Θυμόμαστε τήν **Ἀνάληψι**, μέ τήν ὁποία ἀνέβηκε στόν Οὐρανό, «*πρόδρομος ὑπέρ ἡμῶν*» (Ἐβρ. σ´ 20) καί συνεχίζει τή μεσσιακή καί σωτηριώδη προσφορά Του.

Θυμόμαστε τήν **ἐνθρόνισι** Του «*ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός*», ὅπου θρονιάζεται ἐν δυνάμει ὅλη ἡ ἀνθρώπινη φύσις.

Θυμόμαστε τή **δευτέρα Του Παρουσία...**

● Θυμόμαστε τί πρόσφερε Ἐκεῖνος σέ μᾶς. Καί τώρα ἀντιπροσφέρουμε ἐμεῖς τά δῶρα μας. Δικά Του εἶναι. Τά δικά Του ἀπό τά δικά Του προσφέρουμε: «**Τά σά ἐκ τῶν σῶν Σοί προσφέρονεν, κατά πάντα καί διά πάντα**». Δηλαδή: Τά δικά Σου ἀπό τά δικά Σου, Σοῦ προσφέρουμε, σύμφωνα μέ ὅσα ἔχεις Σύ παραγγεῖλει, σύμφωνα πρός τά διατεταγμένα ἀπό Σένα (τό «**κατά πάντα**») καί γιά ὅσα ἔχεις πρᾶξει γιά μᾶς (τό «**διά πάντα**»).

● Ὁ λειτουργός τήν ὥρα αὐτή, μέ συνοχή καρδιάς καί μέ βουρκομένα μάτια ὑψώνει τά Δῶρα καί ἐκφωνεῖ τήν πιό ἱερή ἐκφώνησι τῆς θείας Λειτουργίας.

Καί ὁ λαός;

● Καταλαβαίνει, ὅτι τό ρῆμα τῆς ὅλης εὐχῆς, πού ξεκινᾶ μέ μία μετοχή («*μεμνημένοι*»), εἶναι τό «**προσφέρουμεν**».

Στά **Δῶρα** τά ἀνεκδιήγητα τῆς δικῆς Του ἀγάπης, ἐμεῖς οἱ ἁμαρτωλοί προσφέρουμε ὡς... **ἀντίδωρα**, ὄχι δικά μας, ἀφοῦ ἐκτός ἀπό τίς ἁμαρτίες μας δέν ἔχουμε τίποτε δικό μας, ἀλλά ἀπό δικά Του ἀγαθά (προσφέρουμε), Ἄρτο καί Οἶνο, ψωμί καί κρασί. Καί αὐτά τά «ἀντίδωρα» ὁ πανάγαθος Θεός τά δέχεται καί τά ἀντιπροσφέρει ὡς... **ὑπέρ-δῶρα**. Τά μεταβάλλει σέ Σῶμα καί Αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ.

● Θά ἀκουσθῆ ἡ εἰδική ἐπίκλησις ἀπό τόν λειτουργό, τήν ὁποία σέ προσεχές τεῦχος θά ἀναλύσουμε. Ἐδῶ ἄς τονίσουμε τήν **εὐγνωμοσύνη** μας μέ τήν προσφορά τῶν πρός μεταβολή φυσικῶν στοιχείων, καί τήν **εὐλάβεια**, πού δείχνουμε τήν ἱερωτάτη στιγμή.

Τί ἄλλο πιό δυνατό ἀπό τό «*Σέ ὑμνοῦμεν...*», πού ἀπευθύνεται κατανυκτικά ἀπό ὅλο τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας; Καί τί πιό ἀπλό καί δεκτό ἀπό τήν προσωπική μας, ἐκείνη τή στιγμή, ἐσωτερική προσευχή: «*Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῶ ἁμαρτωλῶ*»;

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β' ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἀγγελόμορφοι ἀπατεῶνες

Β' Κορ. ια' 14-17

Ἀγγελόμορφοι σατανάδες (στ. 14)

Αφοῦ ὁ Σατανᾶς δουλεύει ὑποῦλα, μέ τίς ποικίλες μάσκες, συνεχῶς μετασχηματιζόμενος, γιατί ν' ἀποροῦμε, πῶς καί οἱ ἄνθρωποι του μετασχηματίζονται σέ ἐργάτες τοῦ Θεοῦ; Τό ὑπογραμμίζει στή συνέχεια ὁ Παῦλος: «Καί οὐ θαυμαστόν· αὐτός γάρ ὁ σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός» (στ. 14). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Καί δέν εἶναι περίεργο. Διότι ὁ ἴδιος ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται σέ φωτεινό ἄγγελο».

- Ἐξωτερικά φαίνεται ἄγγελος. Ἐσωτερικά εἶναι διάβολος. Ἐξωτερικά παριστάνει τό φίλο. Ἐσωτερικά εἶναι φίδι φαρμακερό. Ἐξωτερικά παριστάνει τόν ἅγιο. Ἐσωτερικά εἶναι ὁ πió ἄγγις. Ἐξωτερικά ἔχει τήν προβία τοῦ προβάτου. Ἐσωτερικά εἶναι λύκος. «Σχῆμα μόνον αὐτοῖς, ἡ δορά τοῦ προβάτου» (Χρυσόστομος. Ε.Π.Ε. 19, 614). **Μετὰ φρασίς:** Ἐξωτερικά μόνο παρουσιάζονται μέ τήν προβία τοῦ προβάτου.

Τό ἐπικίνδυνο σήμερα εἶναι, ὅτι μία ἄρρωστημένη νοοτροπία δέν ἐπιτρέπει νά ἐντοπίζονται οἱ «δόλιοι ἐργάται», πού μετασχηματίζονται σέ ἀγγέλους. Κι ἔτσι ἀλωνίζει ὁ Σατανᾶς ἀκόμα καί στά ἐνδότερα τοῦ παραπετάσματος.

Ὅμως μέ τή δική μας νοοτροπία καί τή δική μας «εὐγένεια» δέν συμφωνεῖ ὁ Κύριος. Σαφῶς προσδιορίζει τήν παρουσία τῶν ἀπατεῶνων τῆς θρησκείας καί σαφῶς καθορίζει καί τό ρόλο τῶν πιστῶν: «Προσέχετε ἀπό τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσθθεν δέ εἰσι λύκοι ἄρπαγες» (Ματθ. ζ' 15).

- Ἡ ἀντιδιαστολή μεταξύ τοῦ Σατανᾶ καί τοῦ ἀγγέλου τοῦ φωτός, φανερώνει, ὅτι ὑπάρχουν καί οἱ δύο ἀγγελικές ἀποχρώσεις.

- Ὑπάρχει ὁ ἀγγελοῦ φωτός. Ὅχι μόνο ὁ οὐράνιος, ἀλλά καί ὁ ἐπίγειος, ὁ ἅγιος.

- Ὑπάρχει καί ὁ σκοτεινός ἀγγελοῦ, ὅχι

μόνο ὁ ἀόρατος, ὁ σατανᾶς, ἀλλά καί ὁ ἔνσαρκος σκοτεινός ἀγγελοῦ, ὁ ἔνσαρκος σατανᾶς, ὁ πονηρός καί δόλιος ἄνθρωπος.

Ἀγύρτες (στ. 15)

Τήν τέχνη του ὁ Σατανᾶς εὐκόλα τήν μεταδίδει. Δέν εἶναι σπουδαῖο πρᾶγμα, οὔτε προκαλεῖ ἀπορία, τό πῶς ὑπάρχουν ὑποκριτές καί δόλιοι, πού παριστάνουν τούς καλοῦς, τούς ἀποστόλους, ἐνῶ εἶναι «ἐξαποδίτες», ἀπαίσιιοι καί ἀποδιοπομπαῖοι. Λέει στή συνέχεια ὁ Παῦλος: «Οὐ μέγα οὖν εἰ καί οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης, ὃν τό τέλος ἔσται κατὰ τά ἔργα αὐτῶν» (στ. 15). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Δέν εἶναι λοιπόν περίεργο, ὅτι καί οἱ ὑπηρέτες του μετασχηματίζονται ὡς ὑπηρέτες τοῦ καλοῦ. Τό τέλος τους θά εἶναι ἀνάλογο μέ τά ἔργα τους».

- Οἱ ψευδάδελφοι καί ψευδαπόστολοι παρίσταναν τούς «διακόνους τῆς δικαιοσύνης», τούς τηρητές τοῦ νόμου. Μόνο; Τούς ἀμύντορες τῆς νομικῆς παραδόσεως! Οὔτε λίγο οὔτε πολύ ἤθελαν νά ἐξοβελίσουν τόν Παῦλο ὡς «μοντέρνο», ὡς ἀντιπαραδοσιακό, ὡς ξένο σῶμα.

Τέτοιιο τύπο σήμερα, πού ὀργιάζουν κυριολεκτικά, παριστάνοντας τούς παραδοσιακοῦς, τούς θεματοφύλακες τῶν ἱερῶν κανόνων (αὐτοῖ, οἱ πρῶτοι παραβάτες τῶν ἰ. κανόνων καί τοῦ εὐαγγελίου!), εἶναι ἔτοιμοι νά συκοφαντήσουν τούς ἀπλοῦς καί τίμιους ἐργάτες τοῦ εὐαγγελίου ἀκόμα καί ὡς... προτεστάντες! Μόνο καί μόνο, διότι ἐπιμένουν νά κηρύττουν τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τήν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καί νά μή συσχηματίζονται μέ ἀγυρτεῖες καί ἐπιδειξιμανίες.

- Ὁ Κύριος βλέπει. Δέν ἐξαπατᾶται. «Οὐ μνησκηρίζεται» (Γαλ. στ' 7). Κάποτε ἀποκαλύπτει τούς ἐμπόρους τῆς θρησκείας, τούς ἀπατεῶνες. Τό τέλος τους θά εἶναι κατὰ τά πονηρά τους ἔργα. «Ἐν τό τέλος ἔσται κατὰ τά ἔργα αὐτῶν» (στ. 15).

Τά ἔργα καί ὄχι τά σχήματα μειράνε στά μάτια τοῦ Θεοῦ. Ἄλλά καί οἱ χριστιανοί τά ἔργα πρέπει νά βλέπουν, καί ὄχι τά σχήματα. Τήν πνευματική παρουσία, καί ὄχι τή δεσποτική ἐξουσία. Λέει ὁ Κύριος: «Ἀπό τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς» (Μαθ. ζ' 16). Γιά τόν καρπό τοῦ δόλιου μετασχηματισμοῦ τῶν τύπων, λέει: «Πάν δένδρον μή ποιοῦν καρπόν καλόν ἐκκόπεται καί εἰς πῦρ βάλλεται» (Μαθ. ζ' 19).

Ἡ ἀφροσύνη τῆς σωφροσύνης (στ. 16-17)

Ἄναγκάζεται ὁ Παῦλος νά δεῖξη τά πνευματικά του ἔργα, γιά νά μή παρασυρθοῦν οἱ πιστοί ἀπό τούς «ψευδαποστόλους». Δέν ἦταν ἄφρων. Δέν ἦταν ἀνόητος νά χάσει τό μισθό του στόν οὐρανό, ἐπιδεικνύοντας τά ἔργα του στή γῆ. Κανένας ἅγιος δέν εἶναι ἄφρων, διότι εἶναι ταπεινός.

Πολύ περισσότερο, πού γιά τούς ἄλλους λέει νά μήν «ὑπερφρονοῦν, ἀλλά νά φρονοῦν στό νά σωφρονοῦν» (Ρωμ. 1β' 3). Πῶς ὁ ἴδιος θά γινόταν θῦμα ἀφροσύνης, ἐγωισμοῦ; Παρακαλεῖ τούς πιστούς νά μήν ἐκλάβουν ὡς ἀφροσύνη τά ὅσα ἀναγκάζεται ν' ἀποκαλύψη σάν ἀποδείξεις τῆς γνησιότητάς του, σάν τεκμήρια τῆς ἀποδοχῆς του ἀπό τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία, σάν δείγματα ὑγιαίνουσας διδασκαλίας. Λέει: «Πάλιν λέγω, μή τίς με δόξη ἄφρων εἶναι. Εἰ δέ μή γε, κἄν ὡς ἄφρων δέξασθαι με, ἵνα κἀγὼ μικρόν τι καυχῶμαι» (στ. 16). Ἄποδοσις στήν ἀποελληνική: «Προηγουμένως παρουσίασα τόν ἑαυτό μου ὡς ἄφρων. Τώρα λέγω: Νά μή νομίση κανεῖς, ὅτι εἶμαι ἄφρων. Ἀλλήως, ἔστω ὡς ἄφρων, δεχθῆτε με (ἀκούστε με), γιά νά καυχθῶ κι ἐγὼ λίγο».

● **«Μικρόν τι».** Δέν πρόκειται νά μιλῆση πολύ γιά τόν ἑαυτό του. Γιά λίγο χρόνο καί ἐλάχιστες πτυχές τῶν πνευματικῶν του πησεων θ' ἀποκαλύψη. Αὐτό, πού ἀναγκάζεται νά πῆ, ἔστω καί γιά λίγο, γιά τό εὐαγγελικό του ἔργο, εἶναι μία μικρή παράκαμψις ἀπό τό δρόμο τῆς ἀφανείας, πού εἶχε ὁ ἴδιος ἐπιλέξει γιά τόν ἑαυτό του.

Δέν ἦταν ἀφροσύνη αὐτό, πού ἔκανε. Ἡ σωφροσύνη τόν ὠδήγησε σέ ἀπολογητικό γιά τόν ἑαυτό του ὕφος. Ἀσφαλῶς τά ὅσα λέει ὁ Παῦλος, γιά νά στηρίξη τό ἀποστολικό του κῦρος καί τήν ἐν Χριστῷ διακονία του, δέν ἔχουν καμμία σχέση μέ τούς ἐντυπωσιακούς, καί δὴ φωτογραφικούς «ἀπολογισμούς» συγχρόνων ἐπισκόπων ἢ καί πρεσβυτέρων.

Καί μάλιστα τά ὅσα ἐπιδεικτικά καταγράφουν, τά θεμελιώνουν καί... ἀγιολογικῶς μέ τό «τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον» (Α' Τιμ. δ' 5)!

Δέν κάνουν τόν κόπο νά δοῦν, ὅτι τό «πληροφόρησον» δέν ἔχει σχέση μέ τὴν πληροφορική καί τὴ διαφημιστική, ἀλλά μέ τὴν ὀλοκλήρωσι, τὴν πλήρωσι, τὴν τελείωσι τοῦ ἔργου.

● Παρ' ὅλα αὐτὰ ὁ Παῦλος θλιβεται, πού ἔστω καί κατ' αὐτό τόν τρόπο μιλάει γιά τόν ἑαυτό του. Τό ἐλαφρυντικό, πού κάπως ἡρεμεῖ τὴ συνείδησί του, ἦταν, ὅτι τόν ἀνάγκασε ἡ ἀγάπη, τό νά μὴν ἐπηρεαστοῦν οἱ πιστοί ἀπὸ τούς ἀγύρτες.

● Ἄντί νά σκανδαλιστοῦν μ' αὐτούς, πού εἶχαν ἐπάγγελμα τὴν αὐτοπροβολή, ἦσαν ἔτοιμοι νά σχολιάσουν τόν Παῦλο! Καί ἐκεῖνοι μὲν δέν εἶχαν κάτι καλό, κι ὅμως ἤθελαν ὅλους τούς φακούς τῆς δημοσιότητας πάνω τους. Ὁ Παῦλος, πού εἶχε μέ τὴ χάρι τοῦ Κυρίου ἐπιτελέσει τό ἔργο τῆς ἀναπλάσεως τῆς οἰκουμένης, αἰσθάνεται ἄσχημα, πού σύρει λίγο τὴν αὐλαία τῆς ἀφανείας καί ἀποκαλύπτονται λίγες ἀκτίνες ἀπὸ τὴν καταπληκτικὴν τὴν ἀγιότητα.

Καί αὐτό ὅμως τό κάνει μέ βαρεῖα καρδιά. Ἔχει τὴν ἐντύπωσι, πὼς δέν ἀρέσει στόν Κύριο. Γι' αὐτό καί συνεχίζει: «Ὁ λαλῶ, οὐ λαλῶ κατὰ Κύριον, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ υποστάσει τῆς καυχῆσεως» (στ. 17). Ἄποδοσις στήν ἀποελληνική: «Ὁ, τι θά πῶ, δέν θά τό πῶ σύμφωνα πρὸς τό θέλημα τοῦ Κυρίου, ἀλλά σάν νά εἶμαι ἄφρων αὐτὴ τῇ στιγμῇ τῆς καυχῆσεως».

● Ὁ Κύριος τί λαλεῖ ἐν προκειμένῳ καί τί θέλει; Αὐτό, πού προτρέπει σ' ὅλους τούς ἁγίους του: «Ὅταν ποιήσετε πάντα τά διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε ὅτι δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν, ὅτι ὁ ὀφείλομεν ποιῆσαι πεποιήκαμεν» (Λουκ. 1ζ' 10).

Καί ὁ Παῦλος τί κάνει; Δέν θέλει νά καυχθῆ. Αὐτό θά ἦταν ἀφροσύνη. Ἄλλ' ἐνεργεῖ «ὡς ἐν ἀφροσύνῃ» (στ. 17). Σάν νά εἶναι ἄφρων.

● Τό κίνητρο παίζει ρόλο. Καί τό κίνητρο, ἢ πρόθεσις τοῦ Παύλου ἦταν τό συμφέρον τῶν ἀκροατῶν του.

Ὅταν σέ κάποιο δημόσιο ἔργο τό ὄνομα τοῦ κατασκευαστῆ ἀποτελεῖ ἐγγύησι καί δημιουργεῖ αἴσθημα ἀσφαλείας, θά ἦταν βλαπτικό τό νά σιγαῖται αὐτό τό ὄνομα. Τό ὄνομα τοῦ Παύλου ἀποτελεῖ ἐγγύησι γιά τό ἔργο τῶν κατὰ τόπους ἐκκλησιῶν. Ἐγγύησι γνησιότητος καί ἀληθινότητος. Βλαπτικό, λοιπόν, θά ἦταν, ἂν δέν εἶχε αὐτοπροσδιοριστῆ ὁ Παῦλος.

Ἄλλωστε ὑπόδειγμα καί στήν περίπτωσι αὐτὴ εἶχε τόν Κύριο, πού εἶναι ἡ «Ἄκρα ταπεινωσις», κι ὅμως αὐτοπροσδιορίζεται μέ τό περίφημα ἐκεῖνα «**Ἐγὼ εἶμι**».

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Σεμνότητα ιδίως στό Ναό

Γιατί προσέρχεται ἡ γυναίκα στήν ἐκκλησία; Γιά νά χρησιμοποιηθῆ ὡς μαγνήτης τῆς ἀμαρτίας; Ἄν ὁ λειτουργός δῆ ἓνα διάβολο (μέ τό σχῆμα πού συνήθως εἰκονίζεται) νά μπαῖνι στό Ναό, θά τοῦ συμπεριφερθῆ μέ εὐγένεια; Θά τόν ἀφήσῃ νά περιφέρεται καί νά «γαργαλή» μέ αἰσχρές ἐπιθυμίες τούς ἐκκλησιαζομένους;

Διάβολος, περιφερόμενος θίασος, μέσα στόν ἱερό Ναό τοῦ Θεοῦ! Καί μάλιστα ἐστῶς καί καθήμενος «ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ»; (Β' Θεσ. β' 4).

- Δέν λέμε, ὅτι ἡ γυναίκα (μικρή ἢ μεγαλύτερη), πού ἐμφανίζεται προκλητικώτατα στό Ναό, εἶναι διάβολος. Δέν εἶναι βέβαια διάβολος, ἀλλά διαβολικό ἔργο ἐπιτελεῖ, ἐκούσια ἢ ἀκούσια.

- Δέν λέμε νά πετάξῃ ἔξω, μέ ἄγριο τρόπο, ὁ κληρικός τῆ γυναίκα, πού τολμᾷ μέ θράσος νά δείχνῃ ὄλο σχεδόν τό σῶμα τῆς γυμνῆ! Ἄλλά ρωτᾶμε: Τί θά γίνῃ;

- Θά ἐπηρεάζεται καί θά κάμπτεται ὁ λειτουργός ἀπό τήν ἀναιδέη συμπεριφορά κάθε ἡμίγυμνης γυναίκας, πού λέει:

—Γιατί; Σᾶς ἐνοχλῶ; Ἄν σκανδαλίζεστε, νά μή μέ κοιτᾶτε! Ἔτσι... διώχνετε τούς ἀνθρώπους ἀπό τήν ἐκκλησία!

- Θά ἀνεχθῆ ὁ λειτουργός τῆς Ἐκκλησίας, πού ὠρίστηκε φύλακας καί φρουρός τῶν δικαιωμάτων τοῦ Θεοῦ, νά μετατραπῆ ὁ Ναός σέ τόπο ἀλλεπαλλήλων πράξεων μοιχείας; Ναί, ὁ Κύριός μας τόνισε, ὅτι κάθε βλέμμα πονηρό σέ γυναίκα ἰσοδυναμεῖ μέ μοιχεία (Ματθ. ε' 28). Καί πού θά πάῃ τά μάτια του ὁ ἐκκλησιαζόμενος ἄντρας, ἀλλά καί ὁ λειτουργός, ὅταν μπροστά του προβάλλουν γυμνά τά... «κάλλη» τῆς δῆθεν ἐκκλησιαζόμενης γυναίκας;

- Θά προστατεύῃ ὁ λειτουργός τῆς ἀγνῆς καί καθαρᾶς λατρείας τήν ἀνάιδεια καί τή μοιχεία, μόνο καί μόνο γιά νά μή κακοκαρδίση κάποια κυρία; Ἡ θά σταθῆ ἀκοίμητος φρουρός τῆς σεμνότητος καί τῆς σωφροσύνης, τῆς ἠθικῆς καί τῆς καθαρότητος;

- Κάθε πρόβλημα θέλει τή σωστή ἀντιμετώπισί του. Τό πρόβλημα τῆς καλοκαιρινῆς ἐμφάνισης πολλῶν γυναικῶν σέ Ναούς καί προσκυνήματα, ἀπαιτεῖ σωστή ἀντιμετώπισι. Πάντως, ἀντιμετώπισι, ὄχι ἀνοχή.

Καλός δάσκαλος ἢ παραπαιδεία;

Λέγεται, ὅτι ἡ λεγόμενη παραπαιδεία δέν ὑπάρχει στίς χώρες τῆς Εὐρώπης. Ὑπάρχει ἐκεῖ παιδεία, μέ δασκάλους καί καθηγητές, πού ἱκανοποιοῦν ὅλες τίς μορφωτικές, γνωστικές καί παιδαγωγικές ἀνάγκες τῶν μαθητῶν. Ἡ λέξις «φροντιστήριον», πού λειτουργεῖ παράλληλα μέ τήν παιδεία, εἶναι μᾶλλον ἐλληνική ἐφεύρεσις, καί μάλιστα χρυσοφόρος!

- Τελείωσαν, ὑποτίθεται, ἡ σχολική χρονιά καί οἱ ἐξετάσεις. Παρά ταῦτα, εἶναι μεγάλο πλῆθος παιδιῶν μέσα στόν καλοκαιρινό καύσωνα ζοῦν τό ἄγχος τῶν ἐντατικῶν μαθημάτων σέ φροντιστήρια. Τά παιδιά τῆς Β' Λυκείου, «ὑποχρεωτικά», τό μῆνα Ἰούλιο φοιτοῦν σέ φροντιστήρια γιά τίς πανελλαδικές ἐξετάσεις τῆς ἐπόμενης χρονιάς!

Ἐχει γίνῃ κατεστημένο, ἔστω καί ἄν μικρή εἶναι τελικά ἡ βοήθεια. Ἄν στά παιδιά αὐτά προσθέσουμε καί τά ἄλλα, πού πιέζονται ἀπό τοὺς γονεῖς καί ἄλλους νά βγάλουν τό καλοκαίρι κάποια τάξι σέ ξένη γλῶσσα, ὁ ἀριθμός τῶν ἀγχωμένων, μέσ' στό κατακαλόκαιρο, παιδιῶν αὐξάνει.

• Γιατί ν' «αγοράζου», τρόπον τινά, οι γονείς τόν καλό εκπαιδευτικό; Δέν θά ἔπρεπε κάθε δημόσιος εκπαιδευτικός νά εἶναι καλός; Γιατί νά μαθαίνουν ξένη γλώσσα στά φροντιστήρια; Τό σχολικό πρόγραμμα δέν προβλέπει ξένη γλώσσα;

• Ὁρθῶς ἔχει ἐπισημανθῆ, ὅτι «οἱ καθηγητές ἔχουν συμβάλει στή γιγάντωση τοῦ φαινομένου τῶν φροντιστηρίων, ἀκολουθώντας τή δημοσιούπαλληλική νοοτροπία τῆς ἡσσοнос προσπάθειας. Ἄφήνουν χώρο γιά τά φροντιστήρια καί τά ιδιαίτερα μαθήματα, πού πολλές φορές κάνουν οἱ ἴδιοι!»

Ἄν τό καταγγελλόμενο εἶναι ἀληθινό, τότε ἔχουμε καθηγητές δύο ταχυτήτων. Ἡ μία μέ βραδύτητα καί **ὀκνηρία** στήν τάξη τοῦ δημοσίου, ἡ ἄλλη μέ **ζήλο** καί μεταδοτικότητα στήν τάξη τοῦ φροντιστηρίου ἢ στό ἰδαίτερο!

• Βεβαίως τό πρόβλημα δέν λύνεται μέ μιὰ μονοκονδυλιά. Ὑπάρχουν πολλοί παράμετροι. Ἄλλά γιά δύο πράγματα δέν μπορεῖ κανεῖς νά διαφωνήσῃ:

• Τό **ἔνα**: Ἡ οἰκονομική αἰμορραγία τῶν οἰκογενειῶν. Ὁ μιστός οἰκογενειακός προϋπολογισμός πηγαίνει σέ φροντιστήρια. Σύμφωνα μέ ἔρευνα τοῦ Κέντρου Ἄναπτυξιακῆς Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς τῆς ΓΣΕΕ, τό 2013 δόθηκαν γιά φροντιστήρια 1.054.122.615 εὐρώ! Καί γιά ξένες γλώσσες 859.289.493 εὐρώ! Δηλαδή, συνολικά 2 δισεκατομμύρια εὐρώ γιά νά ἀναπληρωθοῦν οἱ ἐλλείψεις τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.

Οἱ γονεῖς, παρά τήν κρίσι, ἐλάχιστα «ἔκοψαν» δαπάνες γιά φροντιστήρια, σέ ἀντίθεση μέ ἄλλες περικοπές (σέ ρούχα, σέ τρόφιμα κ.λπ.). Γιατί ἡ «**δωρεάν παιδεία**» νά χρυσοπληρώνεται;

• Τό **ἄλλο**: Ἡ ψυχολογική κατάσταση τῶν παιδιῶν.

• Τό Ὑπουργεῖο Παιδείας διακηρύττει, ὅτι εἶναι ὑπέρ τοῦ δημοσίου σχολείου. Ἄρκει αὐτό; Ποῖός καί πότε θά **ἀξιολογήσῃ** τοὺς εκπαιδευτικούς, ὥστε νά φθάσουν νά προσφέρουν ἐπαρκῶς τό ἔργο, γιά τό ὅποιο ἀμείβονται;

Μέγας μασόνος εἶναι καί ὀφικιάλιος!

Ἡ ἀποιος κ. Σπυρίδων Καμαλάκης, μασόνος 33ου βαθμοῦ, ἐξέδωσε βιβλίον γιά τήν κεντρική Στοά τῶν **Μασόνων** (Τεκτονικό Ἰδρυμα), μέ τίτλο: «*Ἀχαρνῶν 19 καί Σουρμελῆ*». Τό βιβλίον ἀπεστάλη καί σέ ἐπισκόπους μέ πασχαλινές εὐχές. Ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Πειραιῶς π. Σεραφεῖμ, πρὸς τιμὴν του, ἔσπευσε ἀμέσως νά στείλῃ εὐθαρσῆ ἐπιστολή πρὸς τόν μεγάλο Ἄρχοντα τῶν ἐν Ἑλλάδι Μασόνων, ὁ ὁποῖος συγχρόνως εἶναι καί στενός συνεργάτης τοῦ **Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας!**

Καί ὄχι μόνο, ἀλλά τό ἐν λόγῳ Πατριαρχεῖο τόν ἔχει ἀναδείξει «**ὀφικιάλιό**» του μέ τόν τίτλο «*Μέγας Ἄρχων Λογοθέτης τῆς τῶν Ἀλεξανδρῶν Ἐκκλησίας*».

• Ὁ Μητροπολίτης Πειραιῶς, ἀφοῦ ἀποδεικνύει στήν ἀπαντητική του ἐπιστολή, ὅτι ἡ **Μασονία** εἶναι **θρησκεία**, μέ... εἰδικό θεό (τόν Μ.Α.Τ.Σ.), καί ἀνάλογο τελετουργικό καί συγκεκριμένο ἱερατεῖο βαθμολογικῶς ἐξελισσόμενο, καλεῖ τόν μασόνο κ. Καμαλάκη, νά διαλέξῃ ἓνα ἀπό τά δύο: **Ἡ Χριστό ἢ Μασονία!**

• Στό πασχαλινό του γράμμα ὁ κ. Κα-

ἸΩΑΝΝΗΣ Ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ὑπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἄγγελ. Μπότζιου

Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδᾶς, Ἰωαννῶν 6 - Μοσχάτο

Ἐτησία συνδρομή:

Ἐσωτερικῶς 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: **δολ. 25.**

Καναδά καί Αὐστραλίας: **δολάρια 30.**

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

μαλάκης θεωρεί «ὡς ἀπαραίτητη τὴν ἐγκαθίδρυση τοῦ Ἐσταυρωμένου Ἰησοῦ ἐν τὸς τῶν καρδιῶν τῶν ἀτόμων...».

Καὶ τοῦ ἀπαντᾶ ὁ Μητροπ. Πειραιῶς: «Ἄν λοιπὸν ὄντως πιστεύετε στὴν ἀνάγκη ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Ἐσταυρωμένου Ἰησοῦ ἐν τὸς τῶν καρδιῶν τῶν ἀτόμων..., τὸ πρῶτο πού ὀφείλετε νὰ κάνετε εἶναι, νὰ διαλύσετε τὰ τεκτονικὰ σας ἐργαστήρια, νὰ καταργήσετε τὶς τελετουργικὲς μυσῆσεις τῶν μελῶν σας καὶ νὰ γίνετε συνειδητὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, μετέχοντες στὴ ζωὴ της καὶ ὑπακούοντας στὶς ἐντολὲς τοῦ Χριστοῦ».

- Ὁ Μητροπ. Πειραιῶς ἔχει ζητήσει ἀπὸ τὸ Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας τὴ διάλυση τοῦ «Τεκτονικοῦ Ἰδρύματος», ὡς μὴ ἐκπληροῦντος τὸ σκοπὸ του. Ἐπ' αὐτοῦ γράφει στὴν ἐπιστολὴ του πρὸς τὸν κ. Καμαλάκη: «Πρὸ δύο περίπου ἐτῶν μέ τὴν προσφυγὴ μας στό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας ζητήσαμε τὴν κατάργηση τοῦ «Τεκτονικοῦ Ἰδρύματος». Αἰτία τῆς προσφυγῆς ἦταν ἡ μὴ ἐκπλήρωση τοῦ σκοποῦ, γιὰ τὸν ὁποῖον ἰδρύθηκε καὶ ἡ ἀντι-αὐτοῦ ἐν τῇ πράξει ἰδρυση, λειτουργία καὶ συντήρηση Μασονικῶν Στοῶν καὶ ἡ προώθηση τῆς λατρείας τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος (Μ.Α.Τ.Σ.), μέ τὴν πραγματοποίησή μυσῆσεων».

- Στὴν πραγματικότητα καὶ ἀσχέτως τῆς σημερινῆς δυνάμεως καὶ ἐπιρροῆς τῆς Μασονίας στὰ τεκταινόμενα, ἡ Μασονία εἶναι ἕνας **θρησκευτικὸς συγκρητισμὸς**, ὅπου σέ ἕνα «χαρμάνι ἀναμιγνύονται φιλοσοφίες, ἰδεολογίες, θρησκείες, ἐπιστήμες, μαζί μέ τὴ Χριστιανικὴ διδασκαλία».

- Τὸ Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας ὀφείλει νὰ ἐξηγήσει, ἂν παρασημοφορῶντας τὸν κ. Καμαλάκη γνώριζε τὴ Μασονικὴ του ιδιότητα καὶ ταυτότητα. Ὅφείλει ἐπίσης νὰ ἐξηγήσει, ἂν, καὶ μετὰ τὸ βιβλίον τοῦ κ. Καμαλάκη ὑπὲρ τῆς Μασονίας καὶ τὴν καταγγελτικὴ ἐπιστολὴ τοῦ Μητροπ. Πειραιῶς, ἐξακολούθη νὰ τὸν διατηρῆ ὡς ἕνα ἐκ τῶν πρώτων του συνεργατῶν.

Τὸ σκάνδαλο εἶναι μεγάλο. «Τίς κοινωνίας φωτὶ πρὸς σκότος; Τίς συμφώνησις Χριστῷ πρὸς Βελίαλ;» (Β' Κορ. στ' 14-15).

Ἀποθέματα πλοῦτου!

Ἐγίνονται καὶ τὰ **ἀποθεματικά** τῶν δῆμων, τῶν περιφερειῶν, τῶν νοσοκομείων, τῶν πανεπιστημίων, καὶ ἄλλων φορέων τοῦ ὑπὸ γενικώτερη ἔννοια δημόσιου τομέα. Διὰ νόμου καλοῦνται ὅλοι οἱ κοινωφελεῖς ὀργανισμοὶ νὰ καταθέσουν τὰ χρήματά τους στὴν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, γιὰ ν' ἀποκτήσῃ ἡ Κυβέρνησις ρευστότητα χρήματος πρὸς καταβολὴ μισθῶν καὶ συντάξεων.

- Διαμαρτύρονται οἱ ἐπὶ κεφαλῆς. Δέν θὰ ἔχουν «ρευστό» γιὰ στοιχειώδεις ἀνάγκες, ὅπως ἡ ὑγεία, ἡ καθαριότητα, τὰ σχολεῖα κ.λπ.

- Ἀφοῦ ὑπάρχει ὀξύτατο πρόβλημα, γιὰτὶ δέν ἀποθέτουν στό κράτος τὰ ἀποθέματά τους» καὶ οἱ **μεγαλόμισθοι**;

Στὰ «Νέα» τῆς 20ῆς Ἀπριλίου ὁ δημοσιογράφος κ. Γ. Παπαχρήστου κατωνόμασε συγκεκριμένο ἄτομο. Εἶναι συνταξιούχος τραπεζικός, συνδικαλιστὴς, πού ἐπαναπροσελήφθη στὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα, ὡς «εἰδικὸς σύμβουλος» μέ τὸν μισθὸ τῶν **7.000 εὐρώ** μηνιαίως!

Πάντως μέ τὸ Θεὸ καὶ τὴν ἐν Θεῷ τιμιότητα δέν γίνεται κανεὶς πλούσιος. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος:

«Ἀπὸ Θεοῦ οὐ πλουτεῖ τις, ἀλλὰ πολλοὶ καὶ ἐξ ἀδικίας καὶ ἀρπαγῆς καὶ πλεονεξίας. Ὁ γὰρ κελεύσας μὴ πλουτεῖν, πῶς ἂν ἔδωκεν ὅπερ ἐκώλυσε λαβεῖν;» (Ε.Π.Ε. 18α,264).

Μετὰ φρασσις: Κανεὶς δέν γίνεται πλούσιος ἀπὸ τὸν Θεὸ. Πολλοὶ γίνανε πλούσιοι μέ ἀδικίες, ἄλλοι μέ κλεισιές, ἄλλοι μέ πλεονεξίες. Διότι ὁ Θεός, πού παρήγγειλε νὰ μὴν ἔχουμε πλοῦτη, δέν γίνεται νὰ δίνῃ αὐτὸ πού ἐμποδίζει νὰ λάβουμε.

- Ἀπὸ τὴ μιὰ λέμε, ὅτι δέν ὑπάρχουν χρήματα, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη διορίζονται μέ μισθὸ πάνω ἀπὸ 5.000 εὐρώ μηνιαίως

σύμβουλοι, διοικητές, ακόμα και **ἀναπληρωτές** Γεν. Γραμματέων! Και κανείς από αυτούς δέν έχει τό φιλότιμο νά πῆ: «Ἐγώ, ἀφοῦ ἐπιστρατεύθηκα θά προσφέρω δωρεάν τίς εἰδικές μου γνώσεις, καί ἀρκοῦμαι “τοῖς ὀψωνίοις”, δηλαδή στόν προηγούμενο μισθό μου».

- Χρήματα δέν ὑπάρχουν, λένε. Ἄλλ' οἱ μεγαλόμισθοι **ὑπουργοί** καί **βουλευτές** δέν φιλοτιμοῦνται νά θυσιάσουν τόν παχυλό μισθό τους καί ν' ἀρκεστοῦν σέ ὅσα παίρνει ἕνας δάσκαλος!

- Χρήματα δέν ὑπάρχουν, λένε. Χρήματα ὑπάρχουν. Βρίσκονται στά... ἀποθεματικά τῆς τράπεζας τοῦ Διαβόλου, πού λέγεται **πλεονεξία**. Ἄρπαξαν τά χρήματα «κομπιναδόροι», ἐταιρεῖες «μαϊμού», πολιτικοί καί συγγενεῖς πολιτικῶν κ. ἄ.

- Ξέρετε, ὅτι στό Λουδῖνο ὑπάρχει τό συγκρότημα τῶν ἀκριβότερων κατοικιῶν τοῦ κόσμου, τό περίφημο One Hyde Park; Ἐκεῖ κάθε σπίτι ἀξίζει, τό λιγώτερο, **20 ἑκατομμύρια εὐρώ** (!). Μεταξύ τῶν κατόχων κατοικιῶν: Ἕνας δισεκατομμυριούχος Ρώσος, ὁ πρωθυπουργός τοῦ Κατάρ, ἕνας Ἕλληνας ἐφοπλιστής καί ἕνας Ἕλληνας συγγενής πολιτικοῦ. Τά συγκλονιστικά στοιχεῖα δημοσιεύονται στό «**Πρῶτο θέμα**» (19 Μαρτ. 2015).

Πῶς βρέθηκαν τόσα χρήματα; Καί καλά οἱ ξένοι. Ἄλλ' οἱ Ἕλληνες; Δέν φιλοτιμοῦνται νά συνδράμουν τήν **Πατρίδα**, πού ἔχει ἄμεση ἀνάγκη;

- Κάποτε καί τή ζωή τους ἔδιναν οἱ Ἕλληνες γιά τήν Πατρίδα. Τώρα οἱ **πλεονέκτες** τόσο ἀγαποῦν τήν Πατρίδα, ὥστε τῆς ρουφοῦν τό αἷμα!

Μήπως αὐτοί εἰδικά θά τά πάρουν μαζί τους; Λέει ὁ ἱ. Χρυσόστομος:

«**Τρωγέτω ὁ σῆς, καί μή τρωγέτω ὁ πένης. Κατεσθιέτω ὁ σκώληξ, καί μή περιβαλλέσθω ὁ γυμνός. Ἀναλισκέσθω πάντα τῶ χρόνῳ, καί μή τρεφέσθω ὁ Χριστός**» (Ε. Π.Ε. 18, 608).

Μετὰ φρασῖς: Ἄς τρώῃ ἡ σκουριά, κι ἄς μή τρώῃ ὁ φτωχός! Νά κατατρώῃ τό σκουλήκι, καί νά μή ντύνεται ὁ γυμνός! Νά τά σπαταλᾷ σ' ὅλη τή ζωῆ του, ἀρκεῖ νά μή τρέφεται ὁ Χριστός!

Πατέρας - Τέρας!

Πίστευτο, ἀπαίσιο, ἀνατριχιαστικό! Ὅλη ἡ κοινωνία ἔφριξε. Πατέρας (ἀλλοδαπός ἀπό τή Βουλγαρία) κατέσφαξε τό τετράχρονο κοριτσάκι του. Οἱ ἀφηγήσεις γιά τίς λεπτομέρειες τῶν ὄσων ἀκολούθησαν τῆς σφαγῆς, μᾶλλον κακό προκαλοῦν. Κακῶς ἐπί ἡμέρες ἀναπαράγονταν στά δελτία εἰδήσεων ὄλων τῶν Μ.Μ.Ε.

- Ὑπάρχουν ἐλαφρυντικά σ' ἕνα τέτοιο τερατώδες ἄτομο; Συνήθως στίς περιπτώσεις αὐτές ἐπισημαίνονται ψυχικές διαταραχές καί **σχιζοφρενικές** καταστάσεις.

- Κανένας πάντως δέν βρέθηκε νά δικαιολογήσει τόν σφαγέα. Ἀκούσαμε μάλιστα, ὅτι ακόμα καί οἱ βαρυποινίτες, κατηγορούμενοι γιά ἀνθρωποκτονίες, δήλωσαν, ὅτι ὁ **πατέρας (τέρας)**, πού κατακρεοῦργησε τό παιδάκι του, εἶναι ἀνεπιθύμητος στό χῶρο τους (φυλακές).

- Καί ὅμως καί ἐδῶ φάνηκε ἡ βρωμερή ὑποκρισία τῆς σύγχρονης ἑλληνικῆς κοινωνίας. Ἐλεύθερα κυκλοφοροῦν πολλά παρόμοια **ἀνθρωποειδή τέρατα**. Προσέξτε τό πῶς καί τό γιατί:

Ὅλα τά **παιδιά** ἔχουν τήν ἴδια ἀνυπολόγιστη **ἀξία**, εἴτε εἶναι ἔμβρυα, εἴτε εἶναι νεογέννητα, εἴτε εἶναι νήπια, εἴτε βρίσκονται σέ ὅποιαδήποτε ἄλλη ἡλικία.

- Καί ὅμως τελοῦνται στυγερά ἐγκλήματα μέ θύματα χιλιάδες παιδιά καί κανένας δέν συγκινεῖται! Πρόκειται δέ γιά ἐγκλήματα **κατά συρροήν, ἐν ψυχρῶ, ἐκ προμελέτης**, μέ τή συνέργεια τριῶν τουλάχιστον (γιά κάθε παιδοκτονία) προσώπων.

- Στήν Ἑλλάδα οἱ παιδοκτόνοι σφαγιάζουν χίλια βρέφη τήν ἡμέρα, χίλια ἔμβρυα, χίλια ἑλληνόπουλα! Τά κατακρεοῦργοῦν μέ τά φονικά ἐργαλεῖα τῶν **ἐκτρώσεων**. Ἐπεμβαίνουν μέσα στήν πύο θαυμαστή φάτνη, στήν πύο ὡραία κοῦνια, πού λέγεται μήτρα, καί ἐν πλήρει ἀπαθείᾳ πολτοποιοῦν ζωντανά παιδικά σώματα!

• Φονιάδες περιφέρονται ἐλεύθεροι! Κανένας δέν τούς καταδιώκει. Διαθέτουν καί φίρμα μεγαλογιατροῦ, πολυτελῆ αὐτοκίνητα, φανταχτερές βίλλες κ.ἄ. Ὅλα αὐτά ὅμως στάζουν αἷμα! **Αἷμα παιδικό**, αἷμα χριστιανικό, αἷμα ἑλληνικό!

Τά λεφτά τους (πλουτίζουν μέ τίς ἐκτρώσεις) καί τά ἀγαθά τους καί τά ἀκίνητά τους, ὅλα **«Ἀκελδαμά»** (Πράξ. α' 19).

• Καί ὑπάρχουν **γονεῖς** (!), πού προσφέρουν τά κυοφορούμενα βρέφη στό θεό Μολώχ τῶν ἐκτρώσεων, κυκλοφοροῦν δέ καί αὐτοί ἐλεύθεροι. Μέ τή δική τους συγκατάθεσι γίνεται κάθε ἄμβλωσις!

• Καιρός ν' ἀφνυπισθοῦμε. Ἐνας λαός, πού ἀπό τή μιά μεριά προσκυνῆ εἰκόνες καί λείψανα, καί ἀπό τήν ἄλλη φονεύει 300.000 παιδιά κάθε χρόνο, μπορεῖ νά ἔχη εὐλογία ἀπό τόν Θεό;

• Καιρός ν' ἀφήσουμε ὅλα τά **θρησκευτικά πραγματάκια** καί νά εὐαίσθητοποιηθοῦμε. Ἄν ὁ πατροκτόνος ἐκεῖνος ἦταν ἀνεπιθύμητος στους **φυλακισμένους**, φαντάζομαι ὅτι ὅλοι οἱ ἄμεσα ἤ ἔμμεσα αὐτουργοί βρεφοκτονῶν, μέ τίς ἐκτρώσεις, θά εἶναι ἀνεπιθύμητοι ἀκόμα καί στους... **κολασμένους**!

• Ξυπνᾶτε πατέρες πνευματικοί! Ξυπνᾶτε ἐπίσκοποι! Ξύπνα, λαέ! Χτυπᾶτε πένθιμα καμπάνες! Ἡ Ἑλλάδα εἶναι γεμάτη **βρεφοκτόνα τέρατα**. Φωνάζτε οἱ πάντες:

—Νά ζήσουν τά παιδιά!

Ὅλα γιά τό παιδί!

Υπάρχουν καί θεσμοί καί ιδιωτικές πρωτοβουλίες ὑπέρ τῶν παιδιῶν. Ἐνδεικτικά ἀναφέρουμε μία προσπάθεια στό ἐσωτερικό καί μιά ἐκδήλωσι στό ἐξωτερικό.

• Στό ἐσωτερικό: Ζητήσαμε πληροφορίες γιά τό **«Χαμόγελο τοῦ παιδιοῦ»**. Καί μᾶς εἶπαν: Εἶναι ἕνας ἐθελοντικός ὀργανισμός, πού δραστηριοποιεῖται σέ διάφορους τομεῖς καί ἔχει ὡς κύριο μέλημά του τή στήριξη παιδιῶν μέ προβλήματα διαβίωσης, ἀνεξάρτητα ἀπό ὑπηκοότητα καί καταγωγή.

Μιά ἀπό τίς ποικίλες δράσεις τους εἶναι καί ἡ φιλοξενία παιδιῶν, πού ἐγκυβερνητικῶς καταλείφθηκαν ἤ κακοποιήθηκαν. Φιλοξενιοῦνται σέ «σπίτια» δεκαοκτώ προσώπων, ὅπου μεγαλώνουν μέ περισσῆ ἀγάπη καί φροντίδα, μέχρις ἐνηλικιώσεως.

Οἱ πόροι γιά τήν κάλυψη τῶν ποικίλων ἀναγκῶν προέρχονται ἀπό προσφορές. Πολύτιμη εἶναι καί ἡ βοήθεια τῶν ἐθελοντῶν.

• Στό **ἐξωτερικό**: Στό **Κισινάου τῆς Μολδαβίας** ὁ Μητροπολίτης **Βλαδίμηρος** (Ἐκκλησίας Ρωσίας) διωργάνωσε ὀγκῶδες συλλαλητήριο. Θέματα:

—Ἡ ὑποστήριξις τῶν ἱερῶν ἀξιῶν τῆς οἰκογενείας.

—Καταδίκη τῆς παρελάσεως τῶν ὁμοφυλοφίλων.

—Ἐνθάρρυνσις γιά τή γέννησι παιδιῶν. Σχετικά μάλιστα δήλωσε ὁ Μητροπολίτης: **«Ὅποιος κάνει τό τέταρτο καί περισσότερα, θά γίνω ἐγώ νονός καί θά βαφτίζω τά παιδιά τῶν πολυτέκνων στόν καθεδρικό Ναό»**.

Ζητεῖται καί στήν Ἑλλάδα ἐπίσκοπος νά μιμηθῆ τόν ἐπίσκοπο Βλαδίμηρο.

Ὅσοι μποροῦν, στέλνουν τά 10 εὐρώ ἐτησίως

Θά διευκολυνθῆ ἡ ἔκδοσις τοῦ περιοδικοῦ μας, ἂν οἱ φίλοι ἀναγνώστες στείλουν τή συνδρομή (10 εὐρώ) καί γιά τό ἔτος **2015**.

• Στό λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EURO BANK.

IBAN: GR 7902602360000390100353548

• Στό λογαριασμό:

123002002008865 ALPHA BANK.

IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

• Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι: **«Βαπτιστής», Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.**

• Τοῦ ἐξωτερικοῦ τό ἔμβασμα στό ὄνομα **«Βαπτιστής»** (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: **2103212713 - 2103212107.**

Σημείωσις: Παρακαλοῦνται ὅσοι ἀποστέλλουν ποσόν διά τῆς **ALPHA BANK** ἀπό τό ἐξωτερικό (πλήν ΗΠΑ), εἴτε γιά συνδρομή, εἴτε ὡς εισφορά, νά ζητοῦν ἔκδοσι τραπεζικῆς ἐπιταγῆς σέ διαταγή **IOANNIS VAPTISTIS** καί σέ εὐρώ (**EUR**).